

לא נמצא בה. בגלל זה הוא תולה שער הראש והזקן, וסוד הדבר - נזיר אלהים (שופטים יג) נקרא, ולא נזיר ה', פרוש מהדין כלו.

בא ראה, על זה כתוב, וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וגו'. על נפשו לא כתוב, אלא על הנפש סתם. ומהו? זה ענבים, שנקרא נפש. ולכן כתוב חטא, משום שצד שלו זין ושכר הוא, וגרע ממנו מקום דין. חטא, מה זה חטא? אלא גרע דין הנפש.

אם כן, למה וכפר עליו? משום שעכשו בא להתחבר אתם, ולא מקבלים אותו מקומות אלה, עד שימלך בכהן ויכפר עליו. משום שהוא זרק אותם החוצה בהתחלה, כיון שכעת בא אליהם, צריך להתחבר תקון של כפרה ויקבלוהו, וזהו סוד הדבר. (נדאי בכל).

ואם תאמר, שמשון נזיר אלהים היה, למה נענש? אלא נאה הוא הדבר, שבצל בת אל נכר, והיה לו להתחבר בשלו, במה שראוי לו. והוא, שהיה קדוש, ערב אותה קדשה בבת אל נכר, ועזב מקומו שראוי לאותה קדשה, ולכן נענש.

ויש מי שאומר, שאין לו חלק באותו עולם. מה הטעם? משום שאמר (שופטים טז) תמת נפשי עם פלשתים, ומסר חלקו בחלק פלשתים, שתמות נפשו אתם בעולם ההוא. כן היו מכריזים על הנזיר: לך לך, אומרים לנזיר, סביב סביב, ולפרס אל תקרב. והרי פשוט החברים.

דוים, מה כתוב בהם? (במדבר ח) וכה תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם. כיון שהעבירו

והא דיקנא לא אשתכח בה. בגין כך הוא תלי שער א דרישא ודיקנא, ורזא דמלה (שופטים יג) נזיר אלהים אקרי, ולא נזיר יי, פריש מדינא כלא.

הא חזי, על דא כתיב, וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וגו'. על נפשו לא כתיב, אלא על הנפש סתם. ומאי איהו. דא ענבים, דאקרי נפש. ועל דא כתיב חטא, בגין דסטר דיליה זין ושכר הוא, וגרע מגיה אתר דינא. חטא, מאי חטא. אלא גרע דינא של הנפש.

אי הכי, אמאי וכפר עליו. בגין דהשתא קא אתנא לאתחברא בהדיהו, ולא מקבלן ליה הני אתרי, עד דימלך בכהנא, ויכפר עליה, בגין דאיהו שדי לון לבר בקדמיתא, כיון דהשתא אתי לגביהו, בעי לאתחברא תקונא דכפרה, ויקבלון ליה, ודא הוא רזא דמלה. (נדאי בכלא).

ואי תימא, שמשון נזיר אלהים הוה, אמאי אתענש. אלא שפיר הוא מלה, דבעל בת אל נכר. והוה ליה לאתחברא בדידיה, במה דאתחזי ליה. והוא דהוה קדיש, אערב ההיא קדשה בבת אל נכר, ושביק אתריה, דאתחזי לההיא קדשה, ובגין כך אתענש.

ואית מאן דאמר, דלית ליה חולקא בההוא עלמא. מאי טעמא בגין דאמר (שופטים ט"ז) תמות נפשי עם פלשתים, ומסר חולקיה בחולקא דפלשתאי, דימות נפשיה עמהון בההוא עלמא. כך (דק"ז ע"ב) הוה מכרזי על נזירא, לך לך אמרין נזירא, סחור סחור, לכרמא לא תקרב. והא אוקמוה חבריאי.

דיואי מה כתיב בהו, (במדבר ח) וכה תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו

תער על כל בשרם. כיון דעברי שער, ועבדי כולי האי, פדין אקרי